

Bosnu volim, ona je moja domovina

Kao vrela krv žilama, potekla je rijeka što bojom ahata oživi statično zelenilo koje bez nje bijaše kao neprokrvljeno meso. Svojom veličanstvenom ljepotom ubrza krv u Konstantinovim žilama , a on u njenu čast dade skroman naziv zemlji, koja sinonim je za dom i slobodu. Stoljećima već pruža ta zemlja skrovište, utjehu i nadu. Nedugovan dar nam ona dade. Nastala je prvo Bosna, a kapljica krvi što se razli po travi, stvori žutu, Hercegovinu. Stvori se Bosna i Hercegovina. Ne država, ne republika, niti puka pokrajina, već dom, spas, i ruka pružena kada su sve ostale skupljene. Svoje korito je često izlivala, pa je lutala okolnim prostranstvima, ali na kraju se vratila svom koritu, svom slivu i uklesala svoje granice. Godinom svog rođenja smatra 1943. pa njenu odluku štujemo, iako je njeno srce kucalo i mnogo ranije. Mirna, pa po onoj „Kako zračiš tako privlačiš" i ljudi što obogaćuju njenu vrijednost imaju istu karakternu crtu. U svijetu materijalizma volim što sam u njoj rođen, da mi ona sama po sebi bude eskapizam. Ono što ona nudi, idilu koja u sva četiri godišnja doba vlada, ili zdravlje koje nam fali tek kada ga ponestane, ili taj oku dopadljiv ljiljan kojim se može pohvaliti kao jedinstvenim, portret je kojem se, koliko god ga gledali, ne možemo prestati diviti. I mnogi u traganju za materijalizmom shvate šta je ona, kao što shvate i šta je zdravlje nakon što ih strašna bolest sustigne. Ljudi ne cijene njeno jedinstvo dovoljno, čak ni kulturu svojih predaka, kojima je ona dala podlogu za razvijanje. Vrijeme je poznato kao najbolji izlječitelj, pa možda i ovu kletvu izliječi. Proći će možda godine, ali sve na kraju dođe na svoje. Hvala ti! Hvala jer si bila tu za one bez kojih mene danas ne bi bilo, hvala jer si dom u kojem mogu mirno spavati, hvala ti što nam, iako si imala razloga, još nisi okrenula leđa. Kada se sumiraju sve boje kojima zračiš, da se primijetiti da su to sve svijetle boje. Hvala ti i na njima. Iako ne volim ljude koji me s čuđenjem pitaju zašto Bosnu volim, odgovorim im, žaleći ih, jer je tužno šta oni zdravim očima ne vide.

I tako, tamo negdje u srcu Balkana, jedna država slavi rođendan. Puhni u svijeće i zaželi želju, nešto što bi ljudi mogli tebi pružiti, jer ti si pružila i previše.

Srećan ti rođendan, Bosno, i tebi, Hercegovino.

Bakir Begić, III-2